

LYGIUOKIMĖS Į PANEVĖŽIEČIUS — JIE MUS PRALENKIA

PIRMŪNŲ PAVYZDŽIU — IŠBRISTI IŠ ATSILIKIMO

Balgaši tretieji septynmečio metal. Susumavus šių metų vienuolikos mėnesių rezultatus, paaiškėjo, kad Kupiškio rajono žemdirbiai labai toli atsilieka nuo panevėžiečių gyvulininkystės produktų gamyboje. Gėl kupiškėnai lenktyniauja su Panevėžio rajono kolūkių žemdirbiais dėl žemės ūkio produktų gamybos padidinimo. Kaip rodo šių metų gyvulininkystės produktų gamybos rezultatai, Kupiškio rajonas ypač atsilieka pieno gamyboje. Jeigu Panevėžio rajono kolūkiuose iki gruodžio pirmos dienos pagaminta 100 ha naudmenų 226 centneriai pieno, tai Kupiškio rajone tik 180,6 centnerio. Ne geresnė padėtis ir mėsos gamyboje. Čia mūsų rajono žemdirbiai taip pat atsilieka nuo panevėžiečių. Pavyzdžiui, per tą patį laikotarpį Panevėžio rajono kolūkiuose 100 ha naudmenų pagaminta 36 centneriai mėsos, o Kupiškio rajone — tik 30,3 centnerio. Panaši padėtis ir kiaušienos mėsos gamyboje. Panevėžiečiai iki gruodžio 1 dienos 100 ha arimų pagamino 29 centnerius, kupiškėnai — tik 23,8 centnerio kiaušienos.

Kur gi tokia atsilikimo priežastis? Neseniai Kupiškio rajono žemdirbiai lankėsi Panevėžio rajono „Paežerio“ kolūkyje. Šis kolūkis vienas iš pirmųjų Panevėžio rajone, ir iki gruodžio 1 dienos artėję 100 ha naudmenų pagaminta 298,4 cent pieno, 31,7 cent mėsos. 100 ha arimų gauta 25 centneriai kiaušienos mėsos.

Tiesa, šio kolūkio pasiekimai geri. Bet dar geresnių rezultatų per tą patį laikotarpį gyvulininkystės produktų gamyboje pasiekė pirmiausia mūsų rajone „Salamiesčio“ kolūkis. Artėję iki gruodžio 1 dienos 100 ha naudmenų pagaminta 43,5 cent mėsos, o kiaušienos 100 ha arimų — 35,8 cent. Kolūkyje neblogi pasiekimai ir pieno gamyboje: 100 ha naudmenų per atitinkamą laikotarpį primelžta 363,6 cent pieno.

Tuomet daug kam kils klausimas: kodėl, bendrai paėmus visus kolūkius, gaunasi tokie skirtingi rezultatai. Atsakymas trumpos: tokių rezultatų, kokių pasiekė kaimyninis Panevėžio rajono „Paežerio“ kolūkis gyvulininkystės

produktų gamyboje, pasiekia dauguma šio rajono kolūkių. Visai priešinga padėtis mūsų rajone. Pirmiausia mūsų rajono „Salamiesčio“, „Tarybinio pirmūno“, „Nemuno“ kolūkiai gamina nemažą gyvulininkystės produktų. Deja, rajone yra nemažai tokių artelių, kur gyvulininkystės produktų pagaminama keliais kartais mažiau, negu pirmiausia.

Štai „Salamiesčio“ kolūkyje per 11 mėnesių iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžta po 2909 kg pieno. Per tą patį laikotarpį „Bugailiškių“ kolūkyje — tik 986 kg pieno. Didelį kontrastą gaunasi ir mėsos gamyboje. Pavyzdžiui, „Nemuno“ kolūkis vidutiniškai per 11 mėnesių 100 ha arimų pagamino 54,3 cent kiaušienos. „Mūsų rytojaus“ kolūkyje per tą patį laikotarpį kiaušienos mėsos tepagaminta 6,8 cent, o „Šetekšnojė“ — tik 5,4 cent.

Šie faktai rodo, kad ir mūsų rajono žemdirbiai yra visos sąlygos lygiuoti su panevėžiečiais ir net juos pralenkti, gaminant gyvulininkystės produktus. Visų pirma, reikia užtikrinti, kad artimiausiu laiku visi mūsų rajono atsiliekantys kolūkiai besąlygiškai likviduoti atsilikimą ir pagamintų tiek produkcijos, kiek gamina „Salamiesčio“, „Tarybinio pirmūno“, „Nemuno“ kolūkiuose. Tam pasiekti yra visos sąlygos. Reikia dirbti pirmųjų pavyzdžiu, gyvuliams skirti reikiamą kiekį pašarų, turėti daugiau gyvulių. Mes dar atsiliekame nuo panevėžiečių ir karvių skaičiumi. Gruodžio 1 dieną panevėžiečiai 100 ha naudmenų turėjo 11,1 karvės, kupiškėnai — tik 10,7.

DIRBANT PIRMŪNŲ PAVYZDŽIU — IŠBRISTI IŠ ATSILIKIMO! — toks yra šandieninis šūkis. To iš visų reikalauja ir TSKP XXII suvažiavimo nutarimai.

TVIRTU ŽINGSNIU

RAJONE, SU KURIU MES LENKTYNIAUJAME

— Kolūkis labai stipnas, — pasakė tada Juozui Zabelavičiui partijos Panevėžio rajono komitete. — Trūksta visko: gyvulių, pastatų. Žemės prastos... Nepabūgsi?

Juozas Zabelavičius gerai žinojo, koks palikimas jo laukia „Paežerio“ kolūkyje. Bet šis žvalus ir energingas žmogus nepabūgo sunkumų, nors jo pečius jau slėgė nemaža metų našta.

Praėjo aštuoneri-devyneri metai. Nebeatpažinti dabar kolūkio. Abipus gatvės išsitiesė gyvenvietė. Keletą namų savo namams kolūkis pastatė iš visuomeninių lėšų. O derlius? Šiemet žiemkenčių paežeriečiai prikėlė net po 18 centnerių iš hektaro. Jeigu anksčiau kolūkis neretai savos sėklos stokodavo, tai dabar veisline sėkla net ir kitas žemės ūkio arteles aprūpina.

Ištisas remonto fabrikas yra kolūkio mechaninės dirbtuvės. Čia daug staklių, įrengimų, prie jų dirba prityrę žmonės. O kaip gi kitaip? Juk kolūkis turi net 18 traktorių, kelloika automašinų, septynias kullamas, du silos kombainus, daug kitokios technikos.

Kolūkio pasididžiavimas — naujos statybos. Artėję yra keturios statybininkų brigados. Per kelis pastaruosius metus jos pastatė 30 visuomeninių pastatų. Mes matėme, kaip statybininkai statė

daržinę-karvidę. Ją, kaip ir miško. Dar 13 hektarų bus daugelį kitų visuomeninių pasodinta pavasarį.

pastatų, suprojektavo pats kolūkio pirmininkas. Tai — dviejų aukštų pastatas: antrąjį aukštą užims daržinė, o apatiname bus 100 vietų karvidė ir 60 vietų veršidė. Čia bus įrengta melžimo aikštelė, pašarų paruošimo ir laikymo kambarys, raudonasis kampelis melžėjoms. Melžimas, pašarų padavimas ir paruošimas bus pilnai mechanizuoti. Taip statydamas, drg. Zabelavičiaus nuomone, kolūkis sutaupys mažiausiai 20 tūkstančių rublių.

Kolūkis statyboms sunaudoja iš savo miško daug medienos. Pirmininko iniciatyva į iškirstų medžių vietą sodinami nauji. Jau pasodinta beveik 70 hektarų jauno

Kasmet didėja kolūkio piniginės pajamos. Pernal kolūkis turėjo 420.768 rublių pajamų, gi šiemet planuojama gauti 550 tūkstančių rublių.

— Dar pora metų, — sako J. Zabelavičius, — ir mūsų kolūkis vėl taps milijonierium — darbar jau naujų pinigų kursu.

Sumaniai tvarko ūkį respublikos nusipelnęs agronomas Juozas Zabelavičius. Tai jo didžiausias nuopelnas, kad „Paežerio“ kolūkis šiandieną tvirtai pirmiauja Panevėžio rajone.

Nuotraukoje: statybininkų brigados brigadininkas B. Samas ir kolūkio pirmininkas J. Zabelavičius naujosios karvidės statyboje.

ŠAUNIOJI MELŽEJA REGINA LAUCIŪTĖ

Regina — viena iš jauniausių „Salamiesčio“ kolūkio karvių melžejų. Į fermą ji atėjo tik baigusi septynmetę mokyklą. Dabar Regina — ko-

lektyvo pasididžiavimas, už jos pečių jau nemažas patyrimo bagažas. Su Regina mintimis ir patyrimu dalinasi net geriausios kolūkio karvių melžėjos, kaip J. Aglėjeva, A. Janušauskaitė ir kt. R. Lauciūtė viena iš pirmųjų šiais metais įvykdė prisiimtą socialistinius išpareigojimus pieno gamyboje ir gruodžio 1 dieną vidutiniškai iš kiekvienos karvės jau primelžė po 3116,9 kg pieno. Ji šiais metais prižiūri 11 karvių. Tai — Reginos kukli dovana, pritariant TSKP XXII suvažiavimo nutarimams.

Kolūkyje dabar daroma viskas, kad iki minimumo būtų sumažinta gaminamos produkcijos savikaina. Artimiausiu metu numatoma įrengti automatinis karvių melžimo agre-

gatus. Jau ateinančiais metais trečdaliu daugiau bus gaminama koncentratų ir baltymingųjų pašarų. Melžėja R. Lauciūtė noriai dalinasi darbo patirtimi su visomis melžėjomis. Kad kolūkyje nera atsiliekantių melžejų, tai čia ir Reginos nuopelno dalis.

Kada visos mūsų rajono kolūkių karvių melžėjos primelš tiek pieno, kiek šaunioji Regina, tai mes ne tik pavysime panevėžiečius pieno gamyboje, bet žymiai juos ir pralenksime. O Reginos ir jos draugių pasiekimai — ne riba. Darbštusis melžejų kolektyvas sekančiais, ketvirtaisiais septynmečio metais pasiryžęs pasiekti net ketvirtadaliu didesnių laimėjimų pieno gamyboje.

Nuotraukoje: karvių melžėja Regina Lauciūtė. Vl. Jasinsko nuotr.

STIPRINKIME TARYBŲ VAIDMENĮ KOMUNIZMO STATYBOJE!

UŽ SVEIKĄ, ŠVARIĄ BUITĮ

Gruodžio mėn. 8 dieną Kupiškio kultūros namuose susirinko rajono deputatai. Pranešimą „DEL SANITARINĖS BUKLĖS PAGERINIMO RAJONE“ padarė rajono DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas deputatas J. ULBA. Spausdiname sutrumpintus pranešimo ir pasisakymų tekstus.

Į sveikatos apsaugos ir sanitarinės kultūros kėlimo darbą miesto ir kaimo gyventojų tarpe įtraukti ne tik medicinos darbuotojai, bet ir darbininkai, kolūkiečiai, inteligentai. Ir vis dėlto šiame darbe dar pasitaiko daug trūkumų. Pavyzdžiui, Antašavos septynmetėje mokykloje, kurioje dirba visos būrys jaunų pedagogų, sanitarinės reikalavimų nesilaikoma, klasės nevedinamos, langai užlipyti popieriumi ir t. t. Bloga padėtis taip pat Subačiaus vidurinėje, Noriūnų aštuonmetėje, Maksyčių septynmetėje, Aližavos vidurinėje mokyklose ir kitur.

Jeigu Antašavoje, Kupiškio MMS, „Neries“ kolūkyje esančiose parduotuvėse pilnai laikomasi sanitarinių reikalavimų, tai Palėvenės, Maksyčių, „Vežionių“ kolūkių parduotuvėse nešvaru, netvarkinga, parduotuvės dirba be specialių rūbų.

Kupiškio ligoninės vaikų, vidaus, chirurginiame, infekciniame ir kituose skyriuose neatliktas būtinas bėgamasis patalpų remontas. Vidaus ligų skyriuje nepakankamai vedinamos patalpos. Pasitaiko, kad patalpos valomos sausai būdu. Ligoninės virtuvėje nėra vandentiekio, kanalizacijos, spec. rūbai laikomi kartu su individualiais. Maisto produktų sandėlyje nešvaru, nėra duonai lentynų.

Iki šiol vis dar nepatenkinamas sanitarinis stovis Kupiškio MMS. Mašinos, jų dalys, metalo laužas metosi po visą teritoriją. Kontoros pastatas apleistas. Įeinant į valgyklą, šalia laiptų suverstos sąslavos, primėtyta nuorakų, konservų dėžučių. Patys laiptai niekad nešluojami.

Gyvakarų, Intapų, Subačiaus, Adomynės apylinkių Tarybų būstinėse nešvaru, neįreikta, šalta. Nors „Nemūno“ kolūkis rajone vienas iš pirmaujančių, bet kolūkioraštine supa bauri aplinka. Purve skęsta mašinos ir kitas inventorių. Kolūkio raštinėje, nors čia yra spinta, bet popieriai, žurnalai sukranti dar ir ant jos iki pat lubų. Tokia pat padėtis Byčių parodomajame bandymų ūkyje, „Aukštaičių“.

Deputato darbas — svarbus ir atsakingas

VYKSTANT komunistinei statybai, — sako ma TSKP Programoje, — vis didesni vaidmenį vaidina Tarybos, kurios lapo visaapimančia liaudies organizacija, jos vlenybės įkūnijimu. Jungdamos savyje valstybinės ir visuomeninės organizacijos bruožus, Tarybos vis labiau virsta visuomeninėmis organizacijomis, masėms plačiai ir betarpiškai dalyvaujant jų veikloje.

SPRĖSDAMI visų šių vlenbėms taryboms keliamų uždavinių svarbą, Vilūnių apylinkės Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas suorganizavo Deputato dieną. Tai pirmoji apylinkėje suorganizuota Deputato diena mūsų rajone. Ji sukelė didžiulį apylinkės gyventojų susidomėjimą, sutraukė virš 120 žmonių.

„Vežionių“, „Adomynės“, „Masų rytojaus“ kolūkių raštinėse.

Palėvenės ir Palėvenės siesto gamybos cehuose nesilaikoma sanitarinių reikalavimų, nesutvarkyta aplinka. Netvarkingos Maksyčių pieno separatorio punkto patalpos.

Bloga padėtis sanitariu atžvilgiu yra kolūkių fermose. „Pirmojo“ kolūkyje karvėms labai mažai kreikiama. Karvių tešmenys prieš melžimą neplaujami ir net nevalomi. Taip pat bloga padėtis sanitariu atžvilgiu „Šviesos“, „Nemūno“, „Uoginių“, „Pergalės“, „Laisvės“, „Ateities“ kolūkiuose. Byčių parodomajame bandymų ūkyje ir kt.

Darbo žmonių sveikata — brangiausias turtas. Ir už tai turi kovoti kiekvienas dirbantysis!

MINTYS IŠ SESIJOS DALYVIŲ PASISAKYMŲ

„Labai daug nešvarumų patenka į Kupos upę. — kalbėjo Kupiškio miesto vykdomojo komiteto pirmininkas BALYS MONKEVIČIUS. — Reikėtų ieškoti išeities, kad Kupos upė būtų švari, kad galima būtų vasarą maudytis. Toliau drg. Monkevičius kritikavo statybos barą, kad darbininkams nugriovus seną pastatą, lieka nesutvarkyta aplinka. Griežčiau reikiama kurti autoinspekcijas, nes Kupiškio mieste auto vairuotojai važinėja labai dideliu greičiu.

Rajono prokuroras A. DAUKANTAS kritikavo Kupiškio vartotojų kooperatyvo vadovus, kurie nesirūpina sutvarkyti ūkinį prekių parduotuvės kiemą: bausis ten purvas, vos išvažiuoja automašinos. „Bugaillškių“, „Lukonių“, „Gegužės Pirmosios“ kolūkiuose parduojami trobesiai, nors kolūkiuose nėra visuomeninių plėčių, gerų kolūkių raštinių.

Rajono vykdomojo komiteto vyr. inspektorius A. VESALAUSKAS kritikavo Noriūnų, Noriūnų apylinkių Tarybų vadovus, kurie nesirūpina patalpų remontu. „O jeigu „Žalgirio“ kolūkyje prie kiulčių formos nėra tinkamo poilsio kambario, — kalbėjo drg. Vesalauskas, — tai visų didžiausia kaltė tenka kolūkio vadovams, kurie tuo visai nesidomi“.

Sesijoje kalbėjo taip pat ir kiti deputatai bei dalyviai.

DAUG ir nuoširdžiai, plečiant kolūkinę gamybą, padirbėjo seniausios apylinkės deputatas Vladas Siliūnas. Dirbdamas „Žalgirio“ kolūkyje linų auginimo grandies grandininku, jis išaugino gana neblogą linų derlių. Deja, kolūkio vadovai nesilaima priemonių jiems reikiamai apdoroti, parduoti valstybei.

gojimų vykdymą, mėnėti kolūkiai gerokai vis dar atsilieka. Ir reikia tiesiai sakyti — blogai vykdomi socialistiniai įsipareigojimai ne tik pieno, bet ir mėsos gamyboje.

„ŠETEKŠNOS“ kolūkyje „Šiais metais buvo įsipareigota 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminti 30 centnerių mėsos. Kaip gi vykdo-

BE to, nerimą kelia ir tai, kad kas savaitę mažėja pieno primelžimas iš kiekvienos karvės. Nors visuomeninės karvės žiemoja ir neblogai, ypač „Šetekšnos“ kolūkyje, tačiau būtina didinti pašarų davinį, ypač sulčių — tik tada bus primelžiama daug pieno.

UKINIAI metalai elna į pabalga, tačiau reikia tikėti, kad Vilūnių apylinkės deputatai, suprasdami iškeltus prieš Darbo žmonių deputatų tarybas uždavinius, lmsis aktyvaus darbo esamiems trūkumams išgyvendinti, stiprins ryšius su masėmis, kad galėtų pasiekti žymiai didesnių laimėjimų ūkinėje bei kultūrinėje statybose.

A. VESALAUSKAS
Rajono vykdomojo komiteto
vyr. inspektorius

VISAPUSIŠKAS SOCIALISTINĖS DEMOKRATIJOS
VYSTYMAS IR TOBULINIMAS, AKTYVUS VISŲ
PI-
LIEČIŲ DALYVAVIMAS VALSTYBĖS VALDYME, VA-
DOVAUJANT ŪKINEI IR KULTŪRINEI STATYBAI,
VALSTYBINIO APARATO DARBO GERINIMAS IR
LIAUDIES KONTROLĖS JO VEIKLAI STIPRINIMAS —
TOKIA YRA SVARBIUSIA SOCIALISTINIO VALSTY-
BINGUMO VYSTYMOSI KRYPTIS KOMUNIZMO STA-
TYBOS LAIKOTARPIU.

(IŠ TSKP PROGRAMOS).

BLOGAI mėnėtame kolūkyje ir su pieno gamyba. Šiais metais iš 132 karvių apsisveršavo tik 63. Žinoma, tai nusikalstamas apsilaidimas. Apylinkės deputatai daug dėmesio skiria tam, kad ateinančiais metais nepasikartotų panašios klaidos.

— JAU dabar iš turimų 124 karvių sukerge me 110, — sako kolūkio pirmininkas Vladas Janilionis. — Buvusios klaidos atelyje nebebus kartos!

DAUG šiltų žodžių kolūkiečiai pasako apie „Šetekšnos“ kolūkio traktoriškos brigados brigadininką deputatą Stasį Mažylį. Jo vadovaujami traktorininkai dirba visomis jėgomis. Pavyzdžiui, traktorininko Jono Pečkaus valdomas traktorius darbymeje neprastovėjo nei vienos valandos. Šiuo metu kolūkio traktorininkai padėjo traktorių remontą. Jį vykdys tik savo jėgomis, o tai sutaupys nemažai kolūkinų lėšų.

NORS Vilūnių apylinkės „Žalgirio“ ir „Šetekšnos“ kolūkiai pasiekė kai kurių laimėjimų, bet kas liečia priimtųjų socialistinių įsiparei-

mas duotasis žodis? Blogai. Gruodžio mėnesio 1 dieną čia kol kas tepagaminta vos po 12,2 centnerio mėsos. Pas žalgiriečius irgi ne kiek gelsileidimas. Apylinkės deputatai daug dėmesio skiria tam, kad ateinančiais metais nepasikartotų panašios klaidos.

NE geresnė padėtis ir su pieno bei kiaulienos mėsos gamyba. Iš kiekvienos visuomeninės karvės žalgiriečiai įsipareigojo šiais metais primelžti po 1650 kilogramų pieno. Nors jau baigiasi metal, bet gruodžio pirmą dieną kol kas teprimelžta iš kiekvienos karvės tik po 1120 kilogramų. „Šetekšnos“ kolūkio karvių melžėjų įsipareigojimai didesni, tačiau, kad būtų įvykdytas duotas žodis, dar labai ir labai daug reikia padirbėti.

APIEJŲ kolūkių mėsos bei pieno gamyba yra mažesnė negu 1960 metais. Tai, žinoma, neleistinas reiškinys, ir kolūkių valdyboms bei apylinkės Taryboms, deputatams, žemės ūkio specialistams reikia panašius reiškinys išgyvendinti.

Per ateinančius 20 metų Tarybų Lietuvoje numatoma padidinti pramonės produkcijos gamybą devynis kartus.

(Iš A. Sniečkaus kalbos TSKP XXII suvažiavime)

LIETUVOS TSR PRAMONĖS PRODUKCIJOS DIDĖJIMAS PER DVIDEŠIMTMETĮ (PROCENTAIS).

„ATŽALYNO“ kolūkio kolūkiečiai K. Makštei jau 70 metų, tačiau be darbo neišbūna nei dienos. Dabartinis metu jis dirba kolūkio raštinės sargu. Raštinėje visada švaru, pakarenta.

A. VALYS

„ŽALGIRO“ kolūkio kolūkiečiai išleido į Tarybinę Armiją geriausius savo darbo draugus-gamybininkus: traktorininką Joną Spetylą ir pirmaujančią laukininkystės darbininką Liną Pretkų. Kolūkiečiai tvirtai tiki, kad šie jaunuoliai ir tarybinų karių gretose sąžiningai atliks savo pilietinę pareigą.

A. KRIAUSA

Neseniai Panevėžio rajono „Paežerio“ kolūkio saviuostininkai lankėsi „ANTAŠAVOS“ kolūkyje, kur jie parodė turiningą programą. Neliko skolingi ir antašaviečiai — jie su menine programa taip pat lankėsi „Paežerio“ kolūkio kultūros namuose. Užsimezgusi dviejų kolūkių draugystė nuolat tvirtėja. Greitu laiku paežeriečiai vėl atsilankys į „Antašavos“ kolūkio kultūros namus.

R. SKAISTYS
Subačiaus vidurinės mokyklos
žurnalistų būrello narys

„JUODPĖNŲ“ kolūkio pirminėje komjaunimo organizacijoje — 15 narių. Dauguma jų, kaip Stasys Kūkenys, Bronė Mažulytė, Danutė Krupelytė, Vlada Namiejanaitė, aktyviai dalyvauja kolūkinėje gamyboje.

P. GALINIS

ŽODIS PIRMAS

Už tai, kad ir žiemą būtų daug pieno

Dar besimokydama Alizavos, na ir... tuo tik vos vidurinėje mokykloje, aš riausiai galima būtų jau susipažinau su karvių melžėjos darbu. Kada tik turėdavau laisvesnio laiko, skubėdavau pas mamą į fermą padėti jai melžti karves, iš karto šis darbas man buvo gana nelengvas, bet stengiausi nuo mamos neatsilikti. Apsipratau su karvėmis. Po kurio laiko baigiau septyniąsias klases. Atėjau dirbti į „Alizavos“ kolūkio stambiąją raguočių fermą. Kolūkio valdyba man patikėjo 16 visuomeninių karvių.

Nepastebimai prabėgo ir vasara, ir ruduo. Vis aiškiau matėsi mano darbo rezultatai. Rajono geriausiųjų karvių melžėjų tarpe lapkričio pirmą dieną aš jau buvau keturioliktoji, iš kiekvienos karvės vidutiniškai gavusi po 2580,6 kg pieno. O gruodžio mėnesio pirmą dieną iš kiekvienos karvės aš primelžiau po 2780,6 kg pieno. Iki mano metinių įsipareigojimų dar trūksta apie 300 kilogramų pieno, imant vidutiniškai iš kiekvienos karvės. Ar tai įmanoma įvykdyti? Juk per lapkričio mėnesį iš karvės gavau tik po 200 kg pieno, kai per spalio mėnesį dar primelžiau iš kiekvienos karvės po 260,5 kg pieno. Tokį klausimą jau ne sykį sau stačiau ir su draugėmis kalbėjau. Uždavinyse, žinoma, gana sunku. Štai ir norėjau pasidalinti šiuo metu mintimis apie tai, kaip pasiekti, kad ir žiemos laikotarpiu pieno kiekis iš karvės nemažėtų.

Žinoma, svarbiausia, visi pasakyje — geri pašarai. Tiesa, o kaip pas mus, „Alizavos“ kolūkyje, su pašarais? Dobilų šiais metais parangta pakankamai, kukurūzų silosų kiekvienai karvei teks po 7,6 to-

TSKP XXII SUVAŽIAVIMAS priėmė istorinę TSKP Programą. Šioje Programoje nubrėžtas pagrindinis tikslas — per 20 metų pastatyti komunizmą mūsų šalyje. Koks turi būti žmogus — komunistinės visuomenės kūrėjas — apibūdina moralinės kodeksas.

Tarybinė mokykla, vaudamasi TSKP Programa, auklėja mokinius taip, kad jie būtų visapusiškai išsila-

KAI TĖVAI NESIRŪPINA VAIKAIS

vinę, teisingi, mėgtų darbą, turėtų tvirtą marksistinę pasaulėžiūrą. Aukščiau išvardintų moralinių savybių nebūsimanoma pilnai išugdyti, jei mokyklai nepadės tėvai. Tačiau dar yra tokių tėvų, kurie visai nesiirūpina savo vaikų auklėjimu. Nors mokytojai bei klasių vadovai nuolat rodo, kad auklėtiniai tinkamai elgtis ne tik mokykloje, bet ir už jos ribų, tačiau ne visada jie gali matyti, ką veikia mokiniai namuose. Tėvai privalo nuolat žinoti, kur jų vaikai, kaip jie mokosi. Ką gali pasakyti apie vaikų auklėjimą tokie tėvai, kaip Urbonavičienė, gyv. Stičkalnio km., J. Vilėniškienė (sūn. Povilas Talapinas), gyv. Mičiurino 5, Petras Kavaliauskas, gyv. K. Poželos 10, Anicetas Tonka, gyv. Paberžių km., kurie nežino, kur jų vaikai randasi po pamokų. Mokinys V. Urbonavičius pavogė iš kultūrinių prekių parduotuvės lūpinę

armonikėlę, filmoskopą, Vladimiras Tonka, III klasės moksleivis, pavogė 5 dėžutes konservų. A. Kavaliauskas — peilį. Povilas Talapinas pasislavino lūpinę armonikėlę, dviratį, popirus ir kt. Smulkios vagystėmis užsiliminėja ir IIIA klasės moksleivis Edvardas Zemlickas.

Nejaugi tėvai nematė, kad jų vaikai turi svetimų daiktų. Aišku matė, bet nesiėmė jokių priemonių užkirsti tam kelią. Tėvai turi žinoti, kad jie atsako už nepilnamečių vaikų nusikalstamus veiksmus.

Kviečiame visus tėvus nuolat bendradarbiauti su mokykla, nes tik bendromis jėgomis pasieksime pagrindinį tikslą — mūsų vaikai augs gerais tarybiniais piliečiais, komunizmo statytojais.

S. VYŠNIAUSKIENĖ
VI. Rekašius v. vid. mokyklos direktorė
M. MAŽEIKIENĖ
T. MAULIS
Klasių vadovai

Ekonominėmis Tėnomis

Naujoje Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Programoje pasakyta, kad kolūkių bei tarybinių ūkių vystymosi pagrindas yra nuolatinis jų gamybinių jėgų augimas, gamybos organizavimo gerinimas, nuolatinis darbo našumo kėlimas.

Kaip gi vykdo šiuos uždavinius mūsų rajono kolūkiai? Kol kas ne visi vienodai. Vieni jų, galima sakyti, turėdami tokias pat sąlygas, gauna žymiai didesnius visų žemės ūkio kultūrų derlius, aukštesnį gyvulių produktyvumą, o antri — savo gamybiniais rodikliais dar gerokai atsilieka. Jeigu praėjusiais metais „Tarybinio pirmūno“ kolūkyje grūdinių kultūrų derlingumas vidutiniškai siekė 22,4 cnt iš hektaro visame pasėlių plote, tai „Žalgirio“ žemės ūkio artelėje — vos 5,9 cnt iš ha. Byčių parodomasis bandymų ūkis tinkamai įvertino gyvulininkystės reikšmę, pagerino visuomeninių karvių bandą. To pasekoje pieno gamyba pas juos kas metai didėja. Jeigu 1958 metais čia buvo pagaminta 165,7 cnt pieno 100 ha žemės ūkio naudmenų, tai 1960 m. — 287,1 cnt. Per tą patį laikotarpį „Skodinio“ kolūkis pieno gamybą 100 ha žemės ūkio naudmenų padidino vos 8,3 cnt ir vietoje 129,8 centnerio 1958 metais pagamino 138,1 cnt 1960 m. Šis pavyzdys aiškiai rodo, kokią žalą kolūkiui daro likimo valiai palikta gyvulininkystė.

Minimi kolūkiai vienodai apsirūpinami mineralinėmis trąšomis bei technika, turi žemės ūkio specialistus, o ekonomiškai atsilieka. Kur gi glūdi šio atsilikimo priežastys? Pasirodo, kad jų toll

MAŽINKIME DARBO SANAUDAS, DIDINKIME PRODUKCIJĄ

„SVARBIAUSIA YRA UŽTIKRINTI MAKSIMALIA PRODUKCIJOS GAMYBĄ, ĮDĖJUS MAŽIAUSIA DARBO SANAUDĄ“.

(Iš drg. N. Chruščiovo pranešimo Partijos XXII suvažiavime).

ieškoti nereikia. Blogas gamybos organizavimas, silpnas finansinių reikalų tvarkymas ir priveda prie tokios padėties.

Jokiu būdu negalima ranka numoti į nuolatinį kai kurių kolūkių atsilikimą. Reikia su šiuo reiškinium kovoti, ieškoti kelių išbristi iš esamos padėties.

Pirmoji gairė, kuria turėtų vadovautis ekonomiškai silpnai kolūkiai, tai gamybinis — finansinis planas. Šį planą visuomet reikia sudaryti su dideliu atsidėjimu, su atsakomybės jausmu už kiekvieną jame įrašytą rodiklį bei įsipareigojimą. Būtinai ieškoti ir rasti kelius, kaip daugiau ir pigiau pagaminti žemės ūkio produktų. Čia reikia atsižvelgti į savo patyrimą, sukauptą anksčiau tyvesniais metais. Taip pat negalima pamiršti ir ekonomiškai stiprių kolūkių pasiekimų laimėjimų. Prieš pradėdant sudaryti gamybinių — finansinį planą, turime atidžiai ir kruopščiai peržvelgti praėjusių metų metines apyskaitas ir gerai suprasti priežastis, dėl ko vieniems metais jose įrašyti skaičiai didesni, kitais mažesni.

Pagrindinis matas ekonomikoje yra rublis. Pagal jį metinėje apyskaitoje ir gamybiniame finansiniame plane matuojama visa kolūkio gamybinė veikla. Reikia žiūrėti, kad į planą lengva ranka nebūtų įrašomas nei vienas rublis. O kas jau įrašyta, tas būtinai reikalinga pasiekti. Tuo tarpu praėjusiais metais mūsų rajono kolūkiai gavo tik 55 procentus užplanuotų piniginių pajamų. Nedaug geresnė padėtis ir šiais metais. Per tris ketvirčius teįvykdyta tik 43 proc. metinio pajamų plano. „Bugailiškių“ kolūkyje gauta vos 26 procentai, Mičiurino vardo žemės ūkio artelėje — 27 proc., „Skodinyje“ — 30 procentų užplanuotų piniginių piniginių pajamų.

Pažūrėkime, kiek minimi kolūkiai per tris šiu metų ketvirčius turėjo gamybinių išlaidų. Čia rekordą sumušė taip pat „Bugailiškių“ kolūkis. Jis iki spalio 1 dienos sunaudojo 112 procentų visų gautų piniginių pajamų. Gal būtų, čia per tą laikotarpį daug pagaminta ir žemės ūkio produktų? Tačiau faktai kalba visai ką kita. Iki spalio 1

dienos bugailiškiečiai 100 ha naudmenų realizavo vos 12 cnt mėsos (įsipareigota 45 cnt) ir 70,8 cnt pieno (įsipareigota 150 cnt). Štai kokie rezultatai. Pagal gyvulininkystės produktų gamybą per tris šiu metų ketvirčius „Bugailiškių“ kolūkis užima toli gražu ne pirmąją vietą rajone, o išlaidų turi daugiausia. Be to, didinant gamybinės išlaidas, mažėja kolūkiečiams atlyginimas už darbą, pakyla pagamintų produktų savikaina.

Ekonomiškai silpnuose kolūkiuose būdingas reiškinys — darbo drausmės nebuvimas. Darbas kai kada pradedamas tik antroje dienos pusėje, o darbdieniai priskaltomi kaip už visos dienos normos įvykdymą. Taip švaistomi darbdieniai, prirašoma nesama produkcija. O galėtu viso to rezultate žymiai padidėja faktiškai pagamintų žemės ūkio gaminių savikaina. Yra ir tokių kolūkių, kaip „Atetis“ bei „Sakalas“, kur gyvulininkystės darbuotojams mokamas garantuotas atlyginimas už darbo dieną, o ne už pagamintą produkciją. Tokia padėtis toliau testis jokiu būdu negali.

Norint gaminti daugiau ir pigių žemės ūkio produktų, būtina kelti kolūkiečių materialinį suinteresuotumą. Ypač reikia rūpintis darbo apmokėjimo tinkamu sutvarkymu. Kur galima, reikalinga nustatyti atlyginimą už pagamintos produkcijos vienetą. Už pasiektus gerus darbo rodiklius rekomenduotina talkyti papildomą atlyginimą. Ekonomiškai pajėgūs kolūkiai gali mokėti kolūkiečiams už darbą piniginių atlyginimą.

Tik griežtai prisilaikydami realiai sudaryto gamybinių — finansinio plano, (diegdami žemės ūkio technikos naujoves bei kolūkiečių — racionalizatorių pasiūlymus, mūsų rajono kolūkiai sugebės pagaminti daug pigių žemės ūkio produktų. Slekiant šio tikslo, jokių būdų negalima pamiršti, kad be kolūkiečių iniciatyvos, sprendžiant ekonominius — organizacinius klausimus, neįmanoma sukurti materialinių vertybių gaunumo.

V. STANČIKAS
Rajono vykdomojo komiteto ekonomistas-revizorius

IŠ PRAEJUSIO MĖNESIO REDAKCIJOS PAŠTO

(PER LAPKRITĮ GAUTA 130 LAIŠKŲ)

Didžiulį susidomėjimą, gamybinių pakilimų rajono dirbančiųjų tarpe sukėlė paskelbti istoriniai dokumentai — TSKP Programa ir partijos įstatai. Įgyvendinant komunizmo pastatymo mūsų šalyje uždavinius, daug pasiūlymų, naujovių redakcijai atsiuntė komunistai J. Petronis, V. Masilionis, kolūkinio kaimo dirbantieji B. Šestokaitė, E. Doronovas, žemės ūkio specialistai A. Vildugiris, A. Girsantaitis ir kt.

Apie paskutiniuosius lauko darbus, dirvų paruošimą sekančių metų sėjai, jų pataršimą, o taip pat apie pasitraušimą gyvulių žiemojimui vertingas medžiagas paruošė redakcijos neatsitinkanti žemės ūkio skyriaus narys P. Aukštikalnis, „Pirmosios vėgės“ kolūkio agronomė M. Kalnaitienė.

Redakcija taip pat dėkinga „Vedrupio“ kolūkio pirmininkui T. Jakubėnui, B. Bertašui, J. Giedraičiui, kurie atsiuntė išsamius straipsnius, parodydami, kaip įgyvendinami praktikoje, gyvenime istoriniai TSKP XXII suvažiavimo nutarimai.

Tačiau labai negerai, kad dar vis atsiranda draugų, kurie nekreipia dėmesio net į partijos rajono komiteto biuro nutarimus. Pagal LKP rajono komiteto patvirtintą redakcijos darbo planą M. Satkauskaitė, J. Kavaliūnaitė privalėjo parašyti atitinkamus straipsnius, tačiau net po pakartotinių priminimų, raginimų nesitiekė atlikti šio visuomeninio darbo.

MŪSŲ MEDŽIAGOS REDAKCIJAI

„LAUKIA — NESULAUKIA“

Tokio pavadinimo nių“ kolūkio kritikuotė buvo atspauskavo minėtos artelės „Komunizmo lėš laiškanė Gėnė“ laikraščio 92 Samuolytė, kuri ne (1575) numeryje, reguliariai pristatė Joje mūsų laikraščio spaudą, korespondenciją. Lapinskas iš „Luko-“ „Lukonių“ kolūkio bausta.

RAUDONAJA VELIAVA

(Tęsinys. Pradžią Nr. 88(1571)).

Aktyvi darbo žmonių kova prieš vokiškuosius okupantus privertė okupacinę valdžią ieškoti veiksmingesnių būdų tam pasipriešinimui palaužti. Į pagalbą okupantai pasikvietė lietuviškąją buržuaziją. Vokiečių nurodymu 1917 metais buvo sudarytas organizacinis komitetas vadinamajai „Lietuvių konferencijai“ suaukšti. Konferencijoje, kuri įvyko 1917 metų rugpjūtį mėnesį Vilniuje, dalyvavo 226 asmenys, jų tarpe 66 kunigai, 65 buožės, 5 dvarininkai, 8 pirkliai bei pramonininkai ir kiti vertelgos, kurie atstovavo tik buržuazijai. Konferencija priėmė okupantų padiktuoją rezoliuciją, sudarė kaizerinę kontrrevoliucinę tarybą, kuri su okupantų pagalba iškėlė atsispyrį prieš kylančią liaudies masių revoliucinį judėjimą. Nors Lietuva tuo metu buvo atskirta nuo revoliucinės Rusijos fronto linija, bet žinios apie Spalio revoliucijos pergalę Rusijoje netruko pasisklisti Lietuvoje, o taip pat ir Kupiškio apskrityje. Dvarų darbininkai, miesto ir kaimo varguomenė su giliomis simpatijomis gaudė žinias apie Rusijoje įvykusią socialistinę revoliuciją. Revoliuciniai socialdemokratų savo atsišaukimuose aiškino darbo žmonėms apie tai, kad Rusijoje valdžią paėmė darbininkai ir valstiečiai, kad Tarybų valdžia perdavė bežemiams ir mažžemiams valstiečiams dvarininkų ir buožių žemes. Šios džiugios žinios sužadino darbo žmonėms viltį. Dar 1918 metų sausio mėn. buržuazinis laikraštis „Lietuvos aidas“ skundėsi, kad „Visuotinis „rusiškas“ apas mūsų sodžiuje užviešpatavo“. Tai buvo Spalio revoliucijos apas.

1918 metų kovo mėnesį, pasitrašius Bresto taikos sutartį, prasidėjo pabėgėlių ir karių grįžimas iš Tarybų Rusijos į gimtąją kraštą. Jų tarpe nemažai grįžo ir kupiškėnai. Grįžę jie parsinešė su savimi ir Spalio revoliucijos idėjas. Lietuvių sekcijų Centro Biuras prie RKP (b) CK ir Lietuvos Reikalų Komisaratas organizavo komunistinės literatūros gabenimą į okupuotą Lietuvą. Beveik kiekviename „Komunisto“ numeryje buvo primenama: „Visi, kas grįžta į Lietuvą, privalo paimiti su savimi „Komunistą“ ir „Tiesą“. Įvairius Lietuvos kampelius buvo siunčiami partiniai dirbuotojai pagrindiniams partiniam darbu. 1918 metų vasarą į Kupiškio apskritį buvo atsiųsti keli prityrę ir užsigrądinę komunistai, kaip Petras ir Juozas Pajarskai, P. Šaltis, M. Graibus, T. Vizgirtas ir kiti. Jie, sugrįžę, tuoj susisieko su vietiniais revoliucionieriais: revoliuciniais darbininkais ir valstiečiais, suaktyvino komunistinių organizacijų kūrimo darbą. 1918 metų antroje pusėje jau buvo nemaža komunistinių organizacijų, jos nuolat augo ir plėtėsi. Savo vadovavimu revoliucinei liaudies kovai, jos apimdavo vis platesnius darbo žmonių sluoksnius. Aple tai savo pranešime Maskvoje Lietuvos Sekcijų Centro Biuro posėdyje P. Etdukevičius pranešė, kad „Vilniškio partinio centro atstovai, lankydami vietose, su rado nemažą skaičių nelegalių kuopų, ypač daug jų buvo Sedos. Panevėžio ir Kupiškio apskrityse. Liaudies mokytojų ir kitų pažangių inteligentų padedamos, jos leido nelegalius rankraštinius laikraščius, atsišaukimus ir kt. Šių kuopų dalyviai noriai priimdavo bolševikų lozungus, skaitydavo komunistinę literatūrą“. 1918 metų vasarą ir rudenį daugelis Kupiškio apskrityje veikusių kuopų ir ratelių dalyvių buvo įtraukti į komunistinę veiklą ir tapo pirmųjų partinių organizacijų nariais. Tačiau tos organizacijos dar neturėjo tinkamų ryšių ir vadovavimo iš vieno centro. Išliko uždavinys sujungti visoje Lietuvoje susikūrusias partines organizacijas, suderinti jų veiklą ir sudaryti vieną vadovaujančią centrą. Tuo tikslu 1918 metų rugpjūtį 15 dieną, pagal vietinių partinių organizacijų iniciatyvą, buvo suaukšta Marijampolės apskrityje Šunskų valsčiaus Užbalių kaime Pirmoji Lietuvos Komunistų partijos konferencija, kurioje dalyvavo 20 delegatų. Iš Kupiškio apskrityje dalyvavo 4 delegatai: nuo Kupiškio, Subačiaus, Gelažių ir Vabalninko partinių organizacijų. Delegatų nuo Kupiškio partinės organizacijos buvo P. Pajarskas. Ši konferencija buvo suaukšta Marijampolės apskrityje LKP I suvažiavimą. Suvažiavimas įvyko 1918 metų spalio 1–3 dienomis Vilniuje. Suvažiavime Kupiškio delegacija dėl techninių kliūčių negalėjo dalyvauti. Todėl tuoj po suvažiavimo į Kupiškį buvo atsiųstas Lietuvos ir Baltarusijos Komunistų partijos atstovas, kuris vietos komunistus supažindino su suvažiavimo nutarimais.

Nelengvos buvo sąlygos, kuriomis kūrėsi Kupiškio Komunistų organizacija. Kaip jau buvo minėta, Kupiškio apskrityje kaizerinės okupacijos metu buvo susidaręs visa eilė nelegalių kuopelių, susidedančių iš įvairiausių žmonių, daugiausia iš valstiečių. Jos buvo liaudininkų įtakoje ir iš jų Komunistų partiją atėjo tik dalis sąmoningesnių draugų, kiti gi neturėjo reikiamo revoliucinio nusistatymo.

Pirmąją Komunistų, tikrų bolševikų, organizaciją Kupiškėje susikurti grūčiau sudarė grįžusieji iš Tarybų Rusijos komunistai drg. drg. Petras ir Juozas Pajarskai, Petras Šaltis, Tamošius Vizgirtas, Mykolas Graibus, Kazimieras Čelinas ir kiti. Jau 1918 metų gruodžio 5 d. kuopelės susirinkime dalyvavo 15 komunistų. Jų įtaka neturtingųjų tarpe sparčiai augo. Dvarų kumelėlai ir bernai, o taip pat varginieji valstiečiai karščiau rėmė komunistų kėlimus obalsius, aktyviausi iš jų stovėjo Komunistų partiją. Štai 1918 metų gruodžio mėnesyje susidarė visa eilė naujų komunistinių kuopelių: Norianų dvare — iš 12 komunistų, Palėvenėlėje — iš 11 komunistų, Mirabilio dvare — iš 9 komunistų ir kt.

Partinė organizacija dar buvo jauna, negausi, trūko vlenybės kovoję su įvairaus plauko oportunistais. Padėti sunkino tai, kad Kupiškio apskrityje veikė nemaža liaudininkų, eserų ir kitokių organizacijų, kurios stovėjo į buržuazinio nacionalizmo kelią, skaldė darbininkų ir valstiečių vienybę.

KOMUNIZMO KELIU

4 psl. 1961 m. gruodžio 16 d.

(B. d.).

RAJONO GYVENTOJŲ ŽINIAI

Rajono vykdomajame komitete priliinės rinkėjus Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatai:

deputatas drg. JAKUBENAS TEOFILIS
„ „ ŽILINSKAITE STASE

— š. m. gruodžio 25 d.
— 1962 m. sausio 13 d.

Kupiškio rajono ir miesto Tarybų deputatai priliinės rinkėjus kiekvieną dieną pagal šį grafiką:

Data	Rajono Tarybos deputatai	Miesto Tarybos deputatai
Š. m. gruodžio 18 d.	Nakas Julius, Povilo	Latvėnienė Stasė, Petro
19 d.	Balkauskienė Bronė, Broniaus	Vanagas Antanas, Augusto
20 d.	Valunta Albertas, Jurgio	Augustauskas Bronius, Jono
21 d.	Grubinskaitė Danutė, Vinco	Skupienė Sofija, Antano
22 d.	Matusevičius Petras, Mykolo	Jodelis Jonas, Jono
23 d.	Džiugaitė Kazimiera, Kazio	Semėnas Romas, Povilo
26 d.	Satkūnaitė Birutė, Broniaus	Kisielius Juozas, Antano
27 d.	Deksnyš Juozas, Mato	Derelienė Adolfina, Prano
28 d.	Latvėnas Antanas, Kazio	Karpavičius Bronius, Augusto
29 d.	Šimonis Feliksas, Povilo	Kazlauskas Balys, Kosto
30 d.	Dyra Emilijonas, Povilo	Diržys Stasys, Jono
1962 m. sausio 2 d.	Naudžiūtė Kazė, Antano	Valtonytė Zinaida, Alekso
3 d.	Paškauskaitė Danutė, Petro	Pajarskas Domas, Juozo
4 d.	Gečiauskas Bronius, Mykolo	Remeika Jonas, Petro
5 d.	Kirkilas Juozas, Broniaus	Sirvydis Bronius, Povilo
6 d.	Girštautas Antanas, Alekso	Červonikas Povilas, Sergiejaus
8 d.	Kurtenytė Genovaitė, Prano	Lislenė Magdė, Antano
9 d.	Vyšniauskienė Sofija, Adolfo	Vitonienė Birutė, Romualdo
10 d.	Uiba Julius, Alekso	Liaškienė Ona, Ciprijono
11 d.	Povilonis Juozas, Petro	Liaškus Edvardas, Prano
12 d.	Martinka Algirdas, Petro	Naujikas Alfredas, Jono
15 d.	Gudaitė Stasė, Kazio	Ridikas Vilius, Petro
16 d.	Marcinkevičienė Ona, Jono	Liškauskienė Aldona, Juozo
17 d.	Kurlys Vytautas, Broniaus	Petronytė Julija, Antano
18 d.	Jonušys Julius, Napalio	Naujikas Algirdas, Petro
19 d.	Jurkštaitė Filomena, Aloyzo	Grigas Kazys, Povilo
20 d.	Gintautaitė Jūratė, Povilo	Červonikova Nadiežda, Andriaus
22 d.	Kalnūtis Juozas, Juozo	Petrulis Bronius, Kazio
23 d.	Balsevičius Algirdas, Jono	Serapinas Vytautas, Petro
24 d.	Jasinskienė Regina, Kazio	Masionis Bronius, Jono
25 d.	Kutra Emilijus, Adomo	Monkevičius Boleslovas, Domo
26 d.	Šaka Martynas, Stasio	Laškauskienė Ona, Jurgio
27 d.	Vizbaras Stasys, Domo	Petrulis Vytautas, Kazio
29 d.	Gaidimaukas Alfonsas, Prano	Žebrauskas Vytautas, Vlodo
30 d.	Šimonis Balys, Liongino	Jasinskis Vladas, Antano
1962 m. vasario 1 d.	Užtupaitė Ona, Povilo	Elnorienė Ona, Stasio
2 d.	Lukošiūnienė Vanda, Povilo	Remeikienė Leokadija, Petro
3 d.	Kudokaitė Eleonora, Antano	Petruška Antanas, Antano
5 d.	Černiauskaitė Vanda, Alfonso	Izdūnis Benjaminas, Liongino
6 d.	Jakubinas Aleksiejus, N.	Baltrūnienė Eugenija, Jono
7 d.	Kopūstas Vytautas, Kazio	Ridikienė Janina, Šimono
8 d.	Lingevičius Liudas, Antano	Laiškonis Antanas, Petro
9 d.	Juknevičiūtė Stasė, Stasio	Indrelėnė Ona, Antano
10 d.	Daukantas Algirdas, Igno	Čepas Zenonas, Nikodemo
12 d.	Bočiulis Algirdas, Petro	Pajarskas Kazys, Juozo

Gyventojų priėmimas nurodytomis dienomis vyksta nuo 9 val. iki 17 val. (pėtų pertrauka nuo 13 val. iki 14 val.).

KUPIŠKIO RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS VYKDOMASIS KOMITETAS

VĖL KUPIŠKĖNĖS DAILININKĖS PARODA

Neseniai VI. REKAŠIAUS vardo vi- jo apie savo kūrybinį darbą. Ypatin-
dininėje mokykloje buvo organizuota gal gily įspūdį abiturientams paliko
kupiškėnės dailininkės V. Steivytės dar- trys paveikslai: „S. Nėris prie gimto-
by paroda. Dabar į šią mokyklą at- sios Baltijos“, „Nemuno šalies pasakas
vyko kita kupiškėnės dailininkės B. Ja- jaunam Cvirka!“, „Linell rau-
nė“, „Kurdama pavelsių“, „Nemuno šalies
ir XII klasės moksleiviai. B. Jacovi- pasakas jaunam Cvirka!“, dailininkė pa-
čiūtė moksleiviams įdomiai papasako- pasakojo, kaip ji surado panašų į P.

Cvirka berniuką. Paveikslas „Linell rau- nu ne vieną“ buvo nutapytas Norilūnuose, prie Lėvens krantų.

V. JASINSKAS
VI. Rekašiaus v. vidurinės mokyklos XII kl. moksleivis

Redaktorius S. ZAUKA

Sunkią valandą

Tai naujas M. Gor- kio vardo kino studij-
jos filmas, skirtas didvyriškos Maskvos gynybos dvidešimto-
sioms metinėms. Čia nepasakojama apie šių istorinių kauty-
nių strategiją ir tak- tiką, apie vadovybės planus. Filmas skir-
tas paprastame ta- rybiniame žmonėms — patriotams, kuriuos karas atplėšė nuo ramaus, taikaus gy-
venimo ir padarė ka- reiviais.

Pradžioje jau dvidešimt metų. Ta- čiau liaudies atmintyje amžinai liks tie žmonės, jų sunkus darbas, atli-
dė darbas partijai — visa tai, kas šiuos
talkius darbo žmones privertė atlik- ti žygdarbį, prieš kurį ir dabar len-
kiai visi daroji mūsų planetos žmo- nės. Šis filmas bus demonstruojamas k. t. „Aušra“ žiandieną ir ryte.

„A U Š R A“
„PIRMIEJI METAI“, gruo-
džio 19 ir 20 d. d.
„KAI VELNIAS NEPAJĖ- GIA“ (čekoslovakų), gruodžio 21 ir 22 d. d.
„UŽ ILGOS SIENOS“ (ar- gentinietiš), gruodžio 23 ir 24 d. d.

Pirmadienį, gruodžio 18 d. 20 val. Kultūros universiteto: 1. Paskai- ta „Naujas etapas — nacionali-
nio išsivadavimo judėjimo išvystymė“. Paskaitininkė Suba- čiaus vidurinės mokyklos direktorė drg. G. Užtupaitė. 2. Kino filmas. Universiteto taryba